

It's Christmas time!

niet voor jongeren, maar samen met jongeren

Als lerares godsdienst wil ik scheppen, creatief bezig zijn in mijn op weg gaan met jongeren. Het is een fijne ervaring als er een nieuw idee in mijn hart geboren wordt, zoals de droom om samen met leerlingen een kerstboodschap te maken. Grote scheppingskracht schuilt in het idee te delen met anderen, dan pas gaat het zich vermenigvuldigen en wordt iets moois geboren. Zo deelde ik mijn spinsels met Peter Vandaele, leerkracht project algemene vakken op onze school.

omgaan met diversiteit

Omgaan met diversiteit is een uitdaging in een katholieke dialogeschool. In de koude wintermaanden staan we in de lessen godsdienst stil bij wat 'armoede' allemaal kan betekenen. Met veel schroom betreed ik dan heilige grond, want ik beseft dat er in elke klas wellicht enkele leerlingen zijn die thuis de eindjes aan elkaar moeten knopen.

Veel getuigenissen van leerlingen blijven mij bij. Zoals de leerling die getuigt dat hij op het einde van de week niet voldoende geld heeft om een broodje te kopen en dat hij de honger zo vaak voelt knagen, of die leerling die niet onder stoelen of banken steekt dat zijn ouders beiden van een ziekte-uitkering leven en dat een weekendje uit er voor hem niet inzit omdat hij zelf de nabije mantelzorger is in zijn gezin. Respect! Zoveel broosheid, zoveel kwetsbaarheid leeft bij de jongeren. Maar vaak ook de wil om weer sterker en weerbaarder te worden. Precies dat raakt me altijd opnieuw, onomkeerbaar.

kerstfilmpje anno 2018

Voor ons, mijn collega Peter en ik, onze leerlingen en velen die met onze school verbonden zijn, collega's, ouders is het kerstfilmpje anno 2018 dat we samen met de leerlingen de wereld instuurden een unieke beklivende kerstwens. Het samen stil worden, het brainstormen over, het musiceren, het samen selecteren van de fragmenten uit de campagnefilm van Welzijnzorg, het maken van de wensenboom op de speelplaats, het enthousiasme, de fijne sfeer, het blijft ons inspireren! Weet je? We weten het zeker. Het is geen vermoeden. Jongeren zijn het nu van God! God is veel dichterbij hen dan wij vermoeden.

<https://www.facebook.com/VTIRoeselare/videos/220679302174645/>

Ann Declerck, VTI-Roeselare

de handen van een mama

handen vol hoop

In het kerkelijk jaar zijn de advent en Kerstmis heel sterke tijden die je met kinderen uit de basisschool bijzonder sfeervol kan inkleuren en beleven. Dit schooljaar werken we met het pastoraal jaarthema 'handen vol hoop' waarbij we op zoek gaan hoe die handen van betekenis kunnen zijn in ons dagelijks leven en gelinkt kunnen worden aan Bijbelverhalen. Dit schooljaar willen we tijdens de advent de handen van Maria in de kijker zetten. Maria zegt 'ja' op de boodschap van de engel Gabriël en kijkt hoopvol uit naar de geboorte van haar zoon Jezus.

handen van mama's en van kinderen

Met de kinderen willen we 'de handen van een mama' bekijken. Hiervoor mogen ze foto's meebrengen van zichzelf toen ze klein waren. Moeders zijn immers dagelijks bezig met hun handen bij de verzorging van kindje. Het werken met foto's van de kinderen is heel boeiend. Er is veel herkenning en hun verhalen blijven hangen.

handen in klei of plasticine met kleur gevuld

Voor de adventskrans maken we gebruik van de verkoopactie voor 'de warmste week van rainbow 4 kids': 7 hartjes in de kleuren van de regenboog. We gebruiken er 4 kleuren uit om bij de kaarsen van de adventskrans te leggen en dit in een hand uit klei of plasticine. Groen voor de 1ste week, de kleur van de hoop die de advent inleidt. Het blauwe hart dat verwijst naar Maria en naar de hemel, want Jezus wordt een 'hemels kind'. De rode kleur in de 3de week. De geboorte van Jezus nadert. Maria en Jozef zullen Jezus vol liefde ontvangen in hun gezin. En geel voor de 4de week. De ster blijft staan boven de stal te Bethlehem. Licht is er, overal. Jezus is immers het licht van de wereld. Ook wij willen een lichtje zijn voor anderen en wensen vrede toe aan alle mensen van goede wil.

Mieke Dupont, vrije basisschool St.-Katrien, Lendeledede

buitengewone leerlingen vragen en verdienen buitengewone momenten van geloof-vieren

dicht bij de leefwereld van jongeren

'Onze Jeugd' is een school voor buitengewoon secundair onderwijs in Roeselare. Onze leerlingen zijn normaal begaafde jongens en meisjes met een persoonlijkheids- en/of gedragsstoornis. Een groot deel van onze leerlingen komt uit gezinnen die het thuis niet altijd even gemakkelijk hebben op financieel en/of op opvoedkundig vlak.

Wij, de pastorale groep van de school, maken bewust de keuze om onze aandacht in de adventsperiode wat los te maken van Welzijnzorg en meer echt de focus te leggen op het uitkijken naar het Licht en de geboorte van Jezus. Onze pastorale groep bestaat uit de godsdienstleerkrachten en leerkrachten algemene- en praktijkvakken. Het is deze samenstelling die ervoor zorgt dat verdiepende momenten altijd dicht bij de leefwereld van jongeren én leerkrachten liggen. Voor ons is het groepsgevoel zeer belangrijk.

Wijzenviering

Na de kerstvakantie startten we eens het tweede trimester met een 'Wijzenviering'. We focusten in deze viering vooral op hoe mensen van alle uithoeken van de wereld op zoek gaan naar Jezus. Ook de 'vierde koning' kreeg de nodige aandacht. Omdat hij misschien (net als onze leerlingen) op het eerste zicht niet slaagde in zijn opdracht, of te laat kwam. Maar onderweg naar zijn doel deed hij zoveel goeds. Net waar wij ook bij onze leerlingen de focus op wilden leggen.

babyborrel

Tijdens een ander schooljaar kregen de leerlingen het geboortekaartje van Jezus mee naar huis voor de kerstvakantie, met de uitnodiging voor een babyborrel. Niet veel extra uitleg, alleen maar dat. De eerste dag na de vakantie tegen elf uur verzamelden alle leerlingen en leerkrachten zich in de refter. Geen rijen stoelen deze keer maar receptietafeltjes en glazen om te klinken op dat nieuwe leven. Als opening een speech van de 'fiere familieleden van Jezus'. Aansluitend volgden sterke woorden, filmpjes en muziek. Alles vloede over in een receptie waar leerlingen en leerkrachten op informele manier met elkaar gesprekken voerden, getriggerd door wat in woord en beeld werd gehoord en gezien. Het waren hoopvolle gesprekken!

Katrien Meykens, Onze Jeugd, Roeselare